

Az amund titkos városokról

FÖLDRAJZ

A különböző forrásokban rendre találkozhattunk a Nap Titkos Városai kifejezéssel, melyeket különböző sorszámmal illettek, általában ahány forrás, annyi féleképpen. Kettőnek a neve is ismert, míg egy harmadikról is tudhatjuk, hogy az egyik amund isten védnöksége alatt állt. Ugyanakkor az újabb források, a Vihar Ibara felett-től, már megfeledkeznek a Titkos Városokról, inkább homok alatt úszó városerődökről beszélnek. Ezen dolgok rendbetétele a célja ez alábbi cikknek.

A dzsennekkal vívott három évezredes háború után, az Ynevre szállt istenüket veszített amundok a sivatag mélyére húzódtak vissza. Nem vállalhatták többé a szétagoltságot, városokat emeltek, melyeket egy-egy istenük védelmébe ajánlottak. Elképzelhető, hogy korábbi városok lakóit vonták össze, illetve neveztek át és bővítették ki azokat.

Az arah'hatali csata helyén, ahol Ynevre szállt istenük, Amhe-Ramun első, elpusztított manifesztációjának maradványai voltak, Thon-nion (Sonnion) városát emelték, ahol a Halál Tizenkét Termében helyezték el a maradványokat. Feltételezhetően, ez a város az elsőként épült, vagy az elsőként titkos várossá és egy isten kegyelmébe ajánlott város lett.

Az amund panteon istenei számának megfelelően négy ilyen titkos város volt, melyeket a Nap titkos városaiként emlegettek. A Nap első titkos városa (rangban biztosan, történetileg nem ismert) **Themes** városa, Hetha-barh (**Hettebar**). Másodikként emlegetik - innen valószínűsíthető, hogy történetileg bár első volt, az istenek közötti rangsor miatt második helyre csúszott, sőt, egyes források harmadikként is hivatkoznak rá - **Amhe-Ramun** városát, **Sonniont**. A Nap harmadik titkos városa Rhea-teah (**Relea**), **Nesire** városa. A negyedik Thala-theia (**Talasea**), **Refis** városa volt.

A Nap titkos városaiban egy-egy amund istenségé, papságáé volt a vezető szerep. Az isten volt a város fővédnöke. Könnyen lehet, hogy a városok más-más vezető gondolat, stratégia és elképzelések köré épültek, és ez esetleg lakóinak tevékenységén is nyomokat hagyhatott, természetesen a patrónus isten értékrendjének megfelelően. A szétagoltságra magyarázat lehet, hogy a háborúban az egység elképzelése elbukott, alulmaradtak a dzsennekkal szemben, tehát könnyen elképzelhető, hogy a csalódott amundok - akik gondolatvilágára egyébként is fokozottan jellemző az érzelmi motiváltság -

egy-egy isten papsága, szónokai, értékrendje köré csoportosulva kerestek menedéket és reményt.

Azt nincs okunk feltételezni, hogy a többi istenség teljes mértékben kiszorult volna egy-egy városból, nagy valószínűséggel temploma, vagy templomai, és kis számú papsága és követői mindegyiknek éltek mindenütt, ám egy-egy isten vezető szerepe a saját városában megkérdőjelezhetetlen volt, hiszen még a nevüket is ez alapján kapták.

Amhre-Ramun hívei azonban hatezer éven keresztül fokozatosan erősödtek, lassan átvették a hatalmat Themes, a főisten híveitől, majd sorra irtották ki és térítették át kizárólagosan a Kékarcú követőivé az amundokat. Akikkel nem boldogultak, illetve a papságot, teljesen kiirtották.

Nagy valószínűséggel ennek következtében maguk a városok is kihalhattak, de az biztosabb, hogy népességük megcsappant, az addigi isteni hatások papok hiányában, és maguk az égiek meggyengülés okán is, megszűntek. Így emelkedett Sonnion fokozatosan a ranglétrán - innen az amúgy is zavaros források ellentmondásai a sorrendre vonatkozóan - és minden bizonnyal ezzel is magyarázható az elpusztult városok helyett a vándorló városerődök létrehozása, amelyek sokáig szolgálnak rejtekül az amundok számára, ám a manifesztációban komoly támogató szerepben is felbukkannak az Amhe-Ramun akaratának megfelelően a homok alól fel-felbukkanó, cetek módjára vándorló monstrumok.

Nincs utalás, pontos adat arra, hány városerőd létezik, ám okkal feltételezhető, hogy a Manifesztáció testeinek számának megfelelően huszonhárom, és feltételezhető az is, hogy mindegyikben született, vagy odaköltözött egy Amhe-démon. Ezek egyesével való rejtése logikus lehet, ugyanis a teljes manifesztációig, több ezer éven keresztül sokkal gyengébbek kellettnek legyenek mostani, egységbe forrt önmaguknál, valamint bárkinek elsőrendű célpontjai lettek volna, és voltak is, aki a manifesztáció megakadályozásán fáradozott.

2012.07.25.

Szerző: Magyar Gergely

Forrás: Szilánkok

Szerkesztette: Magyar Gergely